

смѣтнати и яйца-та, е близо 50 гроша. Послѣ това стига време-то за млади кокошки, зимовищни-тѣ разнозски и разнозскы-тѣ въ време-то, кога-то си хвърля пера-та, кое-то трае единъ до два мѣсеца, сж спичелени. Като си пресметне домакинъ-тъ разнозски-тѣ за храна-та и пр., той пакъ ще намери, че е спечелилъ отъ една кокошка годишно най-малко 30 гроша. Но да са спечели 30 гроша, трѣбва и да са труди чловѣкъ. И кокошка-та иска сжщо такво лѣстение, както и на други-тѣ домашни животни; зименъ день топличко место, лѣте хладно, кое-то трѣбва още да са държи и чисто. Гнезда-та, въ кои-то носятъ кокошки-тѣ, яйца-та си трѣбва да са направени рахатлии, за да не би да са принуждаватъ да крещать много до дѣ си снесатъ яйце-то (най-добрѣ да са улавятъ и държатъ въ това време на едно место до дѣ снесатъ яйце-то си). Да не са принудени кокошки-тѣ да упостошяватъ градини-тѣ и пр., трѣбва да си иматъ една зелена полянка за да кълватъ тамъ и да са разхождатъ, че и тѣмъ са ще, както и на всяко домашно животно, чиста водица, то са разбира отъ само себе си; то е общо правило за развъждане на животни-тѣ (отъ най-напрѣдъ въ Европа не било познато), та и при кокошки-тѣ трѣбва да намери употребление.

Отъ едно още по-добро гледание, може би ползата да бжде по-голѣма, отъ всяко друго домашно животно. Единъ французски кокошаръ казва, че въ единъ курникъ отъ 100 пилци, всяко едно му струвало едно на друго по 20 пари храна на недѣля-та и че пилеца-та са намирали въ най-добро състояние. Той имъ давалъ картофи, жито, ячменикъ, овесъ разбърканъ съ варенъ говежди дробъ или варени овчи черва. За да са приучатъ кокошки-тѣ и зимѣ да несятъ, храна-та имъ трѣбва да са дава твърдѣ рѣдовно сутрѣнъ, по обѣдъ и надвечерь. Заранъ и надвечерь са дава жито, по обѣдъ варени работи, картофи и пр., въ кои-то са туря